

und k) H. an. MED. MBh. 6, 333. VP. 183. LIA. I, Anb. xxxviii. Vgl. गौरीगङ्गा ebend. 35. — m) N. pr. einer Rāgini, der Gemahlin des Rāga Mālavā (vgl. गौड 2, a): ग्राममध्यतो कुमारिका (zwei Kürzen fehlen) शारदेन्दुमुखलक्ष्मीः । राडीदाडिमवीने (राडी!) दधती कीरानने गौरी ॥ SAṂGĪTADĀM. im ÇKDr. Hierher viell. zu ziehen: गौरी विद्याय गान्धारी केशिनी मित्रसाहया । सावित्र्या सह सर्वास्ताः पार्वत्या याति पृष्ठतः ॥ MBh. 3, 14562. HARIV. 12036. 12041. Vgl. auch u. गान्धार. — n) N. verschiedener Metra: α) 4 Mal ~~~~~, ~~~~ COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 10). — β) 4 Mal ~~~~~~ ebend. 161 (VIII, 4). — γ) 4 Mal 26 Längen ebend. 164 (XXI, 3). — 5) n. a) weisser Senf H. an. m. nach MED. — b) die Staubfüden der Lotusblume H. an. MED. — c) Safran RāḡAN. im ÇKDr. Diese Bed. hat nach Viçva beim Sch. zu KAURAP. 10 कनकगौर n.: कनकगौरकृताङ्गराग KAURAP. 10. — d) Gold RāḡAN. im ÇKDr.

गौरव्य (von गौरव) n. *Hirtenstand, Rindviehzucht* MADHUS. zu BHAG. 18, 44. — Die richtigere Form für das so häufig vorkommende गौरव्य n. (s. d.).

गौरवर् (गौर + वर्) m. *ein wilder Esel* VJUTP. 117. — Vgl. गौडकमुग. गौरयोव (गौर + योव) m. pl. N. pr. eines Volkes in Madhjadeça VARĀH. BRH. S. 14, 3. Davon गौरयोवि gaṇa रैवतिकादि zu P. 4, 3, 131. Davon गौरयोर्वीय adj. ihm gehörig ebend.

गौरचन्द्र (गौर + चन्द्र) m. Bein. des Heiligen Kaitanja ANANTASAM-
BHIT im ÇKDr.

गौरजीरक (गौर + जीर) m. *weisser Kümmel* RāḡAN. im ÇKDr.

गौरतिरि (गौर + ति) m. *eine Art Rebhuhn* SUÇR. 1, 201, 8.

गौरत्वच् (गौर + त्वच्) m. *Terminalia Catappa* (s. इडुद) RāḡAN. im ÇKDr.

गौरपृष्ठ (गौर + पृष्ठ) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 332.

गौरमुख (गौर + मुख) 1) m. N. pr. eines Schülers des Çamika MBh. 1, 1738. fgg. Purohita des Königs Ugrasena REINAUD, Mém. sur l'Inde 392. — 2) f. आ N. pr. P. 4, 1, 58, Sch.

गौरमूर्ग (गौर + मृग) m. = गौर *Bos Gaurus* VS. 24, 32. AIT. Br. 2, 8. Ind. St. 1, 38. Buḡ. P. 8, 10, 9.

गौरव (von गुरु) 1) adj. zum *Lehrer in Beziehung stehend*: कुलं die Familie des Guru Buḡ. P. 4, 7, 46. — 2) n. oxyt. gaṇa पृथ्वादि zu P. 5, 1, 122. VOP. 7, 19. a) *Schwere* R. 3, 4, 26, 35, 38. SUÇR. 1, 20, 13. 90, 11. 128, 7. 149, 3. ÇĀK. 36. RAGH. 3, 11. Buḡ. P. 8, 7, 6. वज्रगौरवा (गदा) MBh. 9, 585. गाण्डीव वज्रनिषेपगौरवम् 3, 424. गात्राणाम् SUÇR. 1, 69, 14. 79, 15. — b) *prosodische Länge* ÇRUT. (Br.) 4. — c) *Wichtigkeit, grosse Bedeutung, hoher Werth* (einer Sache): कार्यस्य R. 3, 40, 29. कार्यं 4, 16, 47. N. 20, 22. अर्थं SIDDH. K. zu P. 2, 2, 11. R. 3, 40, 24. अनल्पगुणगौरवशोभमाना KAURAP. 40. Sch. zu KAP. 1, 89 (BALLANTYNE: cumbrousness). — d) *Gravität, Ehrwürdigkeit, Ansehen der Person, Würde; die einer Person oder Sache zugewandte Hochachtung* H. 500. HĀR. 138. सहस्रं तु पितृन्माता गौरवेणातिरिच्यते M. 2, 145. MBh. 2, 2376. R. 4, 8, 56. अन्योन्यस्य हृदि स्थिते ऽप्यनुनये संरुते गौरवम् (द्वययोः) AMAR. 19. गौरव्यपगमाडुत्पादितं लाघवम् 29. Buḡ. P. 3, 23, 2. को ऽवी गतो गौरवम् PAÑKĀT. I, 162. Hir. II, 83. मातृगौरवात् aus *Hochachtung für die Mutter*

PAÑKĀT. 263, 4. ÇĀK. 30, 14. पितृगौरवेण RAGH. 18, 38. यावत्पितरि धर्मजे गौरवं लोकसत्कृते । तावद्धर्मकृतां श्रेष्ठं जनन्यामपि गौरवम् ॥ R. 2, 101, 22. गौरवयत्नितकवः पितुः 1, 76, 1. प्रयोजनापेक्षितया प्रभूणां प्रायश्चलं गौरमाश्रितेषु KUMĀRAS. 3, 1. मातुर्वचनगौरवात् R. 1, 46, 21. स्वविक्रमे गौरवम् RAGH. 14, 18. न पुनरस्माकं नाथं प्रति मिथ्या गौरवम् MĀLAV. 7, 2. — Vgl. गुरुलाघव.

गौरवाहन (गौर + वाहन) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 1271.

गौरवित (von गौरव) adj. *in Ansehen stehend, hochgeachtet* gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. TRIK. 3, 1, 24. 3, 419.

गौरशाक (गौर + शाक) m. Name einer Pflanze, eine Art Madhūka RATNAM. 213. ĠAṬĀDH. im ÇKDr.

गौरशिरम् (गौर + शि) m. N. pr. eines Muni MBh. 2, 292. 12, 2094.

गौरसक्य (गौर + सक्य) f. ई P. 5, 4, 113. VĀRTT. Sch.

गौरसर्प (गौर + सर्प) m. *weisser Senf, Sinapis glauca Roxb.; das Korn davon* (gleichfalls m.) RATNAM. 113. PĀR. GRUJ. 3, 10. SUÇR. 1, 16, 10. 37, 17. 298, 10. 2, 119, 1. 129, 10. (शुद्धिः) तैमाणां गौरसर्पैः durch Senfkörner M. 3, 120. JĀḢ. 1, 187. °कल्क 276. das Korn als best. Gewicht: ते (राजसर्प-पाः) त्रयो गौरसर्पः ॥ सर्पपाः षड्वो मध्यः M. 8, 133. fg.

गौरमुवर्ण (गौर + मु) n. *eine best. Gemüsepflanze* (पत्रशाकविशेष). = कटुशङ्खल, गन्धशाक, चूर्णशाकाङ्क, भूमिज, वारिज, सुगन्धिक, स्वर्ण. कृस्व RāḡAN. im ÇKDr.

गौराङ्ग (गौर + अङ्ग) m. Bein. des Heiligen Kaitanja BRAHMAĠMĀLA und KṚSHṆĠMĀLA im ÇKDr. — Vgl. गौर und गौरचन्द्र.

गौराङ्गिरस (aus गौर-आङ्गिरसः oder गौराङ्गिरसस्य) n. Name eines Sāman Ind. St. 3, 216.

गौराज्ञात्री (गौर + अज्ञात्री) f. *weisser Kümmel* RāḡAN. im ÇKDr. u. गौरजीरक.

गौरार्द्रक (गौर + अर्द्रक) m. *eine Art Gift* H. 1198.

गौरावस्कान्दिन् (गौर *Bos Gaurus* + अय) m. Bein. Indra's H. ç. 30. ÇAT. Br. 3, 3, 4, 18. SHADY. Br. 2, 1 in Ind. St. 1, 38. LĪTJ. 2, 3, 1.

गौराश्र (गौर + अश्र) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 329 (गो°).

गौरास्य (गौर + आस्य) m. *eine schwarze Affenart mit weissem Gesicht* (कृत्तवानर) RāḡAN. im ÇKDr.

गौराहिक (गौर + अहिक) m. *eine Art Schlange* SUÇR. 2, 263, 20.

गौरि m. N. pr.: गौरिराङ्गिरसस्य साम Ind. St. 3, 216; vgl. गौराङ्गिरसस्य ebend. 213.

गौरिक (von गौर, गौरी) 1) m. a) = गौरसर्प *weisser Senf* (?) SUÇR. 2, 119, 6. Vgl. गौरिल. — b) metron. des Māndhātara VĀJU-P. in VP. 362, N. 18. — 2) f. आ *ein noch nicht menstruiertes, achtjähriges Mädchen* ÇANDAR. im ÇKDr.

गौरिमत् (von गौरी) und गौरिमती N. pr. gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4, 1, 73.

गौरिल (von गौर) m. 1) *weisser Senf* H. an. 3, 645. MED. I. 86 (गौरिल). — 2) *Eisenfeil* diess.

गौरिवीति (गौरी + वीति) m. N. pr. eines Rshi, Nachk. des Çakti RV. 5, 29, 11. AIT. Br. 3, 19. गौरिवीति ÇAT. Br. 12, 8, 3, 7. PAÑKĀV. Br. 11, 5, 12, 13. 23, 7. °तेः प्रकृतः N. eines Sāman Ind. St. 3, 216. Davon adj. गौरिवीत AIT. Br. 3, 19. गौरिवित KĀTJ. ÇR. 25, 13, 6. LĪTJ. 4, 6, 14.